

РЕШЕНИЕ

№ 2206

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8106** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. Л. Д. срещу решение № 5/22.07.2022 г. на Управителния съвет на Института на дипломираните експерт – счетоводители / И./.

Твърди се в жалбата, че УС на И. неправилно е достигнал до извода, че липсата на протокол от проведеното заседание на ДС не съставлява съществен порок на процедурните правила, който да обосновава нищожност на акта, като в тази връзка се поддържа, че липсата на протоколно решение води до компрометиране на процедурата на санкциониране, тъй като по този начин не става ясно какво и по какъв начин е гласувано, както и дали са спазени правилата за кворум по чл. 27, ал. 2 от Устава на И.. Сочи се, че в решението на ДС, както и в акта на УС на И. не е посочен номерът на протокола на заседанието на ДС, която констатация има съществено значение за установяване на факта, че заседанието е било надлежно проведено, а решението за налагане на санкция е взето със съответното минимално законово определено мнозинство. Жалбоподателят счита, че тези факти и обстоятелства не са отчетени от УС на И. и са основание за прогласяване нищожността на акта. Твърди, че УС на И. не е отчетел правилно преюдициалност на висящи дела по отношение на въпроса за секюритизацията на електронната система за Единно годишно отчитане на поетите и извършени одиторски ангажименти. Твърди, че лицата, които председателят на И. в своя заповед № 025/12.02.2021 г. е определил да имат достъп до системата, нямат специални знания при предоставяне на услуги като процесните,

което обуславя извода, че системата за отчитане на одиторските ангажименти ЕГО е изградена и съществува в противоречие с нормативната уредба, съответно, че деянието, което му е вменено, няма белезите на дисциплинарно нарушение. Счита, че са налице процедурни нарушения в начина на провеждане на заседанието на ДС, които УС на И. е игнорирал, което е самостоятелно основание за отмяна на решението, изразяващо се съществено опорочаване на процедурата, което не може да бъде saniрано. Изводите на УС на И. относно характера на твърдяното нарушение са противоречиви и неясни. При положение, че надлежно е платен членският внос, определен на база ЕГО, следва да се приеме, че липсват белезите на дисциплинарно нарушение. Жалбоподателят оспорва изводите за системност на нарушенията, като сочи, че фактите и обстоятелствата за твърдени предходни нарушения, които са били отменени с влязъл в сила съдебен акт, не могат да бъдат използвани като свидетелстващи документи, тъй като съдът е прогласил тяхната незаконосъобразност. Поддържа, че фактът, че за всички предходни периоди надлежно е платил членския си внос, който И. изчислява именно на база ЕГО, съобразно правилата и процедурите за определяне на членски внос на И., следва да бъде тълкуван като пълно и надлежно изпълнение на законовите му задължения по смисъла на Устава и ЗНФО, тълкувани с оглед принципа на разума на закона, който следва да изключи голословните тези на органите на И.. Твърди, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на правилата за събиране на доказателства, доколкото няма данни за това ДС на основание правилата за своята работа да е събрал с протокол служебно доказателства, както и да ги е приобщил към материалите по преписката. По изложените съображения прави искане за отмяна на постановеното решение № 5/22.07.2022 г. на Управителния съвет на Института на дипломираните експерт – счетоводители. Ответникът представя административната преписка. Оспорва жалбата, като взема становище за неоснователност на същата. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа страна:

Установява се от представения протокол № 03 от 16.03.2022 г. от заседание на Дисциплинарния съвет на И., че е взето решение за образуване на дисциплинарно производство на основание чл. 39 от Правилата за дейността на Дисциплинарния съвет във връзка с постъпил сигнал от СККОУ на И. вх. № 003/16.02.2022 г. срещу П. Л. Д. относно констатирани нарушения на чл. 8, т. 8 от Устава на И. и чл. 31, ал. 1, т. 7 от ЗНФО във връзка с неизпълнение на задължението на регистрираните одитори да отчитат ежегодно дейността си в съответствие с правилата по чл. 71, ал. 3, т. 4 от ЗНФО и неподаден единен годишен отчет за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. в електронната платформа към 31.01.2022 г.

Представена е покана от 19.04.2022 г. във връзка с образуваното дисциплинарно производство, връчена на жалбоподателя на 20.04.2022 г., с която е поканен в 7-дневен срок от получаването да даде писмени обяснения относно конкретно посоченото в същата нарушение.

Жалбоподателят е депозирал писмени обяснения с вх. № 006/03.05.2022 г.

Изпратена е покана с изх. № 011-4/18.05.2022 г. до жалбоподателя за присъствие на дистанционно заседание на Дисциплинарния съвет на И. на 23.06.2022 г. за разглеждане на дисциплинарната преписка, образувана по повод постъпил сигнал за извършено нарушение, установено от СККОУ, вх. № 003 от 16.02.2022 г.

С уведомление вх. № 013 от 20.06.2022 г. жалбоподателят е изразил желанието

си заседанието за разглеждане на преписката да протече в присъствена форма съобразно правилата на Закона за независимия финансов одит, Устава и Вътрешните правила за работа на ДС на И..

С решение № 5/23.06.2022 г. на Дисциплинарния съвет на И. (ДС) за нарушение на чл. 8, т. 8 от Устава на И. във връзка с неизпълнение на изискването да отчита ежегодно дейността си в съответствие с правилата по чл. 71, ал. 3, т. 4 от ЗНФО и неподаден Единен годишен отчет на одитора за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. на основание чл. 47, ал. 5 от Устава на И. на жалбоподателя е наложена дисциплинарна мярка по чл. 46, ал. 1, точка 7 от Устава на И. / съответно на чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО/ глоба в размер на 1 000 лв.

Представено е като част от дисциплинарната преписка писмо с вх. № 011/28.01.2022г. до И. и до Комисия за публичен надзор над регистрираните одитори, с което жалбоподателят в изпълнение на свое законово и уставно задължение да отчита ежегодно дейността си като регистриран одитор декларира броя одиторски ангажименти в периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021г., общата сума на получените хонорари от одиторските ангажименти, както и че в посочения период е участвал в обучения за поддържане и развитие на професионалната си квалификация в рамките на 42 часа. В писмото е посочено, че информацията се представя в този й вид, съдържание и медия поради липса на легитимна и надеждна система за отчитане на дейността на жалбоподателя като регистриран одитор, конституирана с цел изпълнение на негово задължение съгласно чл. 31, ал.1, т.7 от Закона за независим финансов одит. Посочено е, че при обоснована необходимост жалбоподателят изяснява готовност да предостави и допълнителна информация във връзка с изпълнение на законово и уставно задължение за ежегодно отчитане на дейността му като регистриран одитор.

Решението на дисциплинарния съвет е връчено на жалбоподателя на 11.07.2022 г., като последният го е оспорил пред УС на И. с жалба с вх. № 064/19.07.2022 г., разгледана на заседание на 22.07.2022 г.

С оспореното решение № 5/22.07.2022г., взето по т. 2 от протокол № 13 от заседание на УС на И. от същата дата (л. 53 – 58 от делото), жалбата с вх. № 064 от 19.07.2022 г., подадена от П. Л. Д. срещу решение № 05/23.06.2022 г. на Дисциплинарния съвет на И., с което му е наложена дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 7 от ЗНФО, е оставена без уважение.

В решението си УС изложил мотиви поотделно по направените от жалбоподателя възражения. Съответно, УС приел, че непосочването в оспореното решение на номер на протокол от заседанието на ДС, на което жалбоподателят е бил поканен и не е присъствал, не влияе и обективно няма как да се отрази на формираната от дисциплинарния орган воля да бъде наложена дисциплинарна мярка за допуснатото от жалбоподателя дисциплинарно нарушение, поради което не е налице нищожност на оспореното решение на ДС.

Изложени са мотиви, че ДС правилно е приел, че не е налице основание за спиране на производството и не е налице твърдяното в жалбата съществено нарушение на процедурните правила поради липсата на преюдициалност на водените от жалбоподателя дела срещу други наложени му дисциплинарни мерки за различни нарушения на Устава и направените в тях възражения относно легитимността на системата за ЕГО.

Посочено е, че не съставлява нарушение на процедурните правила дистанционното

провеждане на заседанието на ДС, не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, тъй като на последния е предоставена възможност да изрази позиция писмено и да представи доказателства, като е и поканен да вземе участие в реално време, наред с останалите участници, в заседанието на ДС, проведено дистанционно на 23.06.2022 г.

По отношение на доводите в пункт IV от жалбата УС е приел в решението си, че е неоснователно твърдението на жалбоподателя за бланкетни и шаблонни мотиви на оспореното решение. В решението последователно и еднозначно е уточнено, че не е подаден отчет в дължимата изискуема от императивна норма на Устава форма, изрично е направено разграничение и е посочено в решението на ДС по повод на внесено от одитора писмо с вх. № 11 от 28.01.2021 г., че последното и представената с него информация не е годно да изпълни уставните задължения за отчитане на професионалната му дейност, подробно описани в императивната разпоредба на чл. 8, т. 8 от Устава на И., поради което регистрираният одитор не е изпълнил уставното си задължение чрез подаването на това писмо.

Посочено е, че предходните отчетни периоди и допуснатите по отношение на тях предходни дисциплинарни нарушения са изследвани единствено във връзка с анализа на личността на нарушителя и неговото отношение към допуснатото дисциплинарно нарушение и последиците от него, като е прието, че за преценка на посочените обстоятелства е достатъчно да се установи, че не е налице подаден в електронна форма Единен годишен отчет за предходни отчетни периоди, каквато именно констатация е направена от ДС.

Прието е за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че не може да се прави позоваване в оспореното решение на предходно наложените дисциплинарни мерки, тъй като не са влезли в сила. Посочено е, че независимо от това дали мерките ще бъдат наложени с влязъл в сила акт или ще бъдат отменени поради преценка на съда за допуснато нарушение на материалния закон или на процедурните правила, нарушенията на Устава са несъмнено установени и доказани в рамките на проведените дисциплинарни производства, като същевременно са индиректно потвърдени от самия одитор чрез всички негови изявления и възражения, че е изпълнил задължението си за деклариране с подадена по избран от него начин и в обхват по негова преценка информация, което твърдение изключва възможността да е подаден от одитора Единен годишен отчет в електронен вид на поддържаната от И. платформа, каквото е изискването на императивната норма на чл. 8, т. 8 от Устава.

По направеното искане да измени наложената от ДС дисциплинарна мярка с по-лека УС е приел, че същото не може да бъде уважено, тъй като в предоставените на решаващия орган правомощия липсва възможност да изменя наложената дисциплинарна мярка, доколкото в дисциплинарното производство ДС действа при условията на оперативна самостоятелност, като в чл. 41, ал. 5 ЗНФО е посочено, че дисциплинарният съвет налага дисциплинарни мерки по чл. 40, ал.3, т. 1 – 4 и т. 7, а в чл. 41, ал. 6 ЗНФО е посочено, че управителният съвет взема решения за налагане на мерките по чл. 40, ал. 3, т. 5 и т.6 от закона. Приел е, че при това изрично указание относно компетентността на двата органа и при липсата на изрична законова уредба, която да сочи, че УС може да изведе въпроси от компетентността на ДС по отношение на наложените мерки по чл. 40, ал. 3, т. 1 – 4 и т. 7 от закона, решаващият орган няма как да измени наложената мярка, защото така ще реши въпроса по същество и ще изведе компетентността на ДС за решаването му.

Посочено е в мотивите на оспореното решение, че горестоящият административен орган служебно следи за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт и не е обвързан от посочените в жалбата пороци. Изпълнявайки това си задължение, УС е направил проверка на оспореното пред него решение на ДС № 05/23.06.2022 г. по отношение на наличието на компетентност на издателя; спазване на установената форма; спазване на административнопроизводствените правила; съответствие с материалноправни разпоредби и съответствие с целта на закона. Посочил е, че ДС е компетентен да налага мерки по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО на регистрираните одитори. Посочил е, че в чл. 41, ал. 7 ЗНФО е предвидено, че в дисциплинарното производство се прилагат разпоредбите на глава пета, раздел първи от Административнопроцесуалния кодекс, от което следва, че решението трябва да е в писмена форма и да отговаря на изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 АПК, които в случая са изпълнени. Приел е, че са спазени административнопроизводствените правила за провеждане на дисциплинарното производство, като е съобразил в тази връзка, че е образувано съгласно чл. 41, ал. 1 ЗНФО с Решение по т. 1 от Протокол № 03 от 16.03.2022 г. въз основа на констатации на Съвета за контрол върху качеството на одиторските услуги на И. с вх. № 003/16.02.2022 г. С писмо изх. № 007-7/19.04.2022 г. ДС е уведомил регистрирания одитор за образуваното срещу него дисциплинарно производство, предоставена му е възможност да изрази позицията си с писмени обяснения по отношение на обстоятелствата около установените нарушения на Устава на И., както и да представи доказателства в тази връзка. С писмо вх. № 006/03.05.2022 г. регистрираният одитор не е представил обяснения, а е направил искане за спиране на образуваното производство поради наличието на висящи съдебни спорове по сходни случаи, основателността на което е обсъдена в оспореното решение. С писмо вх. № 011-4/18.05.2022 г. регистрираният одитор е поканен да вземе участие в дистанционно заседание на ДС на 23.06.2022 г., като е възразил срещу провеждането на заседанието по посочения дистанционен начин и е поискал заседанието да се проведе с присъствието на членовете на съвета в сградата на И., като в оспореното решение е обсъдено направеното от одитора искане. Независимо от предоставения линк за участие в заседанието, регистрираният одитор не е взел участие в заседание на ДС, проведено на 23.06.2022 г. Предвид посоченото УС е приел, че изискването на чл. 41, ал. 2 ЗНФО е изпълнено, тъй като макар да не се е възползвал от правото си на участие в заседанието, регистрираният одитор е бил надлежно уведомен и поканен да участва в заседанието на съвета, в което се е разглеждала неговата преписка. Така правото му на защита не е нарушено, тъй като той е бил уведомен за откритото производство и за нарушението на Устава, във връзка с което е образувано това производство, предоставена му е възможност да вземе участие в производството като изрази писмено позицията си или участва в заседанието на ДС. Решението на ДС за налагане на дисциплинарна мярка е взето в заседанието на 23.06.2022 г., с което е спазена разпоредбата на чл. 41, ал. 4 ЗНФО.

Прието е, че оспореното решение съответства на материалноправните разпоредби, които е следвало да се спазват и са спазени, а именно разпоредбите на чл. 40, ал. 1, ал. 3, т. 7 и чл. 41, ал. 5 ЗНФО, според които за нарушения на устава на И. регистрираните одитори и дипломираните експерт-счетоводители носят дисциплинарна отговорност, наложената мярка глоба е предвидена в закона и е в обхвата на мерките, които могат да се налагат с решение на ДС.

Извършена е проверка за съответствие с целта на закона, като е прието, че е правилен формиранят в оспореното решение извод на ДС за препятстване дейността на органите на И. във връзка с контрола върху професионалната дейност на одитора, тъй като съгласно чл. 17, ал. 1 от Правилата за извършване на инспекции за гарантиране качеството на професионалната дейност на регистрираните одитори в срок до 31 януари регистрираните одитори предоставят на И. информация за своята професионална дейност от предходната година, а съгласно алинея втора на тази норма минималните изисквания относно информацията по ал. 1 се определят с приети от КПНРО правила. Така с неподаването на дължимата информация по посочения в Устава и правилата за отчитане надлежен ред жалбоподателят препятства възможността да бъде определено в коя група по чл. 16 от Правилата за извършване на инспекции попада професионалната му дейност да бъде проверена и какъв вид одиторски ангажименти следва да бъдат включени в проверката, която се извършва на дейността му.

Видно от мотивите на оспореното решение, обсъдени са формата на вината, като е прието, че жалбоподателят не е положил дължимата грижа да изпълни уставното си задължение, изложени са мотиви относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като е направен извод, че е спазена целта на закона и тя е съобразена с тежестта на извършеното, тъй като се цели промяна в поведението и отношението на одитора към изпълнението на уставните му задължения.

По изложените съображения УС е приел, че оспореното решение на дисциплинарния съвет за налагане на жалбоподателя на дисциплинарна мярка е валидно, правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на предоставената му компетентност при спазване на процедурните правила и материалноправните норми и в съответствие с целта на закона, като са взети предвид тежестта на допуснатото нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, личността и поведението на жалбоподателя, съответно като краен резултат е оставил без уважение жалбата на последния срещу решение № 05/23.06.2022 г. на Дисциплинарния съвет на И., с което му е наложена дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО глоба в размер на 1000 лв.

Решението е връчено на жалбоподателя на 15.08.2022 г.

Представени са по делото като писмени доказателства Устав на Института на дипломираните експерт – счетоводители в България, в сила от датата на неговото приемане от общото събрание на института, проведено на 30 май 2019 г., Правила за отчитане на дейността на регистрираните одитори, приети с решение от 20.12.2020 г. на Управителния съвет на И., Правила за извършване на инспекции за гарантиране качеството на професионалната дейност на регистрираните одитори, издадени на основание чл. 85, ал. 2 и чл. 71, ал. 3, т. 4 ЗНФО.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, доколкото е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 АПК, тъй като с него се засягат непосредствено права и интереси на жалбоподателя, който извод следва и от разпоредбата на чл. 42, ал. 2 ЗНФО, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването и в преклузивния четиринадесетдневен срок.

Настоящият съдебен състав приема, че разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършване дължимата цялостна проверка по реда на чл. 168, ал. 1 АПК въз

основа на представените от страните доказателства за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК обхватът на съдебната проверка за законосъобразността на оспорения административен акт не е обвързан от релевираните от оспорващия отменителни основания, а е законово определен и е на всички основания, посочени в чл. 146 АПК. Анализът на цитираната правна норма сочи, че при разрешаването на спора, с който е сезиран, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен изцяло да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като при преценката си изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства.

Според чл. 40, ал. 1 ЗНФО за нарушение на устава на И. регистрираните одитори и дипломираните експерт-счетоводители носят дисциплинарна отговорност, а в ал. 3, т. 7 от цитираната норма е предвидена дисциплинарна мярка глоба от 1000 до 15 000 лв. Дисциплинарно производство се образува с решение на дисциплинарния съвет на И. – чл. 41, ал. 1 ЗНФО. Според чл. 41, ал. 5 ЗНФО дисциплинарният съвет налага дисциплинарни мерки по чл. 40, ал. 3, т. 1 - 4 или 7 и предлага на управителния съвет да наложи мерките по чл. 40, ал. 3, т. 5 или 6.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 1 ЗНФО решението за налагане на дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 1 - 4 или 7 може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на заинтересованото лице пред управителния съвет на И.. Управителният съвет се произнася с решение по жалбата в едномесечен срок от получаването ѝ. Решението на УС за налагане на мярка по чл. 40, ал. 3, т. 2-7 подлежи на обжалване пред Административния съд – [населено място], по реда на глава десета, раздел I на АПК. При анализа на посочените разпоредби се налага изводът, че оспорената дисциплинарна мярка се налага с решение на дисциплинарния съвет, което подлежи на задължителен контрол по административен ред пред управителния съвет на И. и който е предпоставка за допустимост на обжалването по съдебен ред. В разглеждания случай е наложена дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО, която е от компетентността на дисциплинарния съвет съгласно нормата на чл. 41, ал. 5 ЗНФО.

Решението на дисциплинарния съвет е обжалвано пред УС на И.. Съгласно чл. 19, ал. 2 от устава на И. управителният съвет се състои от 9 членове, заедно с председателя на института, който е председател на съвета по право. В заседанието на управителния съвет, обективизирано в протокол № 13 от 22.07.2022 г., са присъствали всички членове на съвета, а един е бил и пълномощник. Изпълнено е изискването за кворум по чл. 20, ал. 3 от Устава на И., като решението жалбата на оспорващия да бъде оставена без уважение е взето единодушно. Следователно, в случая оспореният акт е постановен от компетентен административен орган, в пределите на неговата власт.

Съдът приема, че са спазени и изискванията за валидност на административния акт, доколкото решението, предмет на съдебен контрол, е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите, посочени в чл. 59, ал. 2 АПК. За пълнота следва да се посочи, че е неоснователно възражението на жалбоподателя за нищожност на акта на процесуално основание. Настоящият състав приема, че не всяко нарушаване на административнопроизводствените правила води изобщо до недействителност на

административния акт, а само същественото – това, което е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта. Нищожност може да обоснове само особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което практически е довело до липса на волеизявление. В случая волеизявление е налице като краен акт, следователно, не може да се обоснове извод за нищожност на процесуално основание.

Във връзка с възражението за ограничаване правото на защита на жалбоподателя и пречатстване възможността адекватно да я организира, следва да се посочи, че всеки акт от производството му е бил надлежно съобщен, бил е поканен да даде писмени обяснения, да представи доказателства и да вземе участие в заседанието на дисциплинарния съвет, като негово е решението да бездейства. Процесуалното поведение на жалбоподателя е определено единствено от него и не е резултат на допуснати процесуални нарушения.

Спазени са правилата по чл. 41, ал. 1 ЗНФО - дисциплинарното производство е образувано с решение на ДС по т. 1 от Протокол № 03/16.03.2022 г. по повод постъпило писмо от СККОУ на И. вх. № 003/16.02.2022 г. Съгласно чл. 27, ал. 3 от Устава на И. дисциплинарният съвет разглежда констатациите на Контролния съвет, на Съвета за контрол по качеството на одиторските услуги и на Съвета по професионална етика, като има право на достъп до всички писмени материали, събрани по преписките на тези съвети, както и информация, постъпила по реда на чл. 28, въз основа на които установява наличието или липсата на нарушения по ЗНФО или устава на института.

Не е изтекъл и законовият срок за образуване на дисциплинарно производство, определен в ал. 8 на чл. 41 ЗНФО – две години от извършване на нарушението.

Съгласно чл. 31, ал. 1, т. 7 ЗНФО при упражняване на одиторската професия регистрираният одитор е длъжен да отчита ежегодно дейността си в съответствие с правилата по чл. 71, ал. 3, т. 4 от същия закон. Съответно чл. 8, т. 8 от Устава на И. сочи, че членовете на Института са длъжни да представят единни годишни отчети като отчитат пълно, вярно и точно всички изпълнени от тях ангажименти през отчетния период. Единният годишен отчет обхваща период на отчитане от 01 януари до 31 декември и се подава на електронната платформа по чл. 1, ал. 4 посредством персонален код на регистрирания одитор. Крайният срок за подаване на единните годишни отчети на регистрираните одитори е 31 януари на следващата отчетния период година.

В случая ДС е образувал дисциплинарно производство и е наложил дисциплинарна мярка за нарушение по чл. 8, т. 8 от Устава на И. във връзка с неизпълнение на изискването да отчита ежегодно дейността си в съответствие с правилата по чл. 71, ал. 3, т. 4 ЗНФО и неподаден Единен годишен отчет на одитора за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г.

В тази връзка следва да се посочи, че в оспорвания акт не става ясно за какво е санкциониран жалбоподателят – дали за неподаването на пълен отчет или за неподаването му на електронната платформа по чл. 1, ал. 4 от Устава на И.. От една страна се твърди, че жалбоподателят не е представил пълен отчет, като същевременно се сочи, че жалбоподателят не е подал годишен отчет. В тази връзка следва да се отбележи, че в действителност годишният отчет, представен от жалбоподателя с писмо рег. № 011/28.01.2022 г., не съответства по съдържание и обхват на отчета, който се представя в електронен вид от членовете на И.. С цитираното писмо, обаче,

последният е изразил готовност при обоснована необходимост да предостави и допълнителна информация във връзка с изпълнение на негово законово и уставно задължение за ежегодно отчитане на дейността му като регистриран одитор, а по делото не са ангажирани доказателства от одитора да са изискани допълнителни данни и конкретна информация във връзка с подадения годишен отчет. Така констатираната липса на яснота във формулировката в решението на ДС на вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение препятства и правото на защита на наказаното лице, което представлява съществено процесуално нарушение и е самостоятелно основание за отмяна на акта. Ответникът не е констатирал допуснатите нарушения от дисциплинарния съвет и също се е произнесъл с незаконосъобразно потвърдително решение, което следва да бъде отменено.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав приема, че жалбата е основателна, поради което оспореното решение № 5/22.07.2022 г. на Управителния съвет на Института на дипломираните експерт – счетоводители следва да бъде отменено.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски е неоснователна. Жалбоподателят не претендира разноски, а и не доказва да е сторил реално такива по делото, поради което не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, II отделение, 72 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5/22.07.2022 г. на Управителния съвет на Института на дипломираните експерт – счетоводители.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: